

Minningarorð um Arndis Nicolajsen

Tað vóru tung boð at fáa hendan hós-morgun, 29. januar, at tú vart farin foldum frá.

Eg kann ikki lata verða, at minnast teg og takka tær fyri mongu góðu løturnar, frá tí fyrsta degi tú komst inn í okkara heim, og okkara lív.

Vit upplivdu eina sterka veking í 1975, tá ið Jesus kom inn og broytti okkara lív. Eftir møtini vórðu eftir-møtir inni hjá okkum, og har ímillum vart tú, og soleiðis komu vit at kennast. Tú vart tá bert 14 ára gomul.

Góða Arndis, eg segði ofta við teg, at tú var ein Guðs eingil til okkum. Lítið visti tú hvørja ávirkan tú komst at hava, og hvussu tú hevur ríkað okkara lív. Tú vart ein sólstrála, sum lýsti upp tá ið tú komst rennandi niðan gjøgnum túnið.

Tú fekk egnu familju, men tað broytti ikki tína støðu. Saman við manni, og børnum tykkara, komst tú framvegis líka trúfäst á dyr.

Góða Arndis, tað var sjónligt hvat tú hevði funnið. Tú vildi geva tað víðari – frelsuna í Jesusi, Hann sum er lívið sum er vert at liva. Tú elskaði hetta lívið, og livdi tað við teimum gávum sum Guð hevði givið tær. Tú

hevði eitt stórt hjarta fyri børnunum og teimum ungu.

Tú fanst títt pláss í samkomuni í Betania, men tú vart, og vildi, nakað meira. Tú vart savnandi og vildi at vit virkaðu saman. Hetta prógvaði tú við tí stóra sunnudagsskúla tiltakinum á Deplinum í Skálavík, og bønarbólkinum, sum tú setti í gongd.

Okkara stóra, sum eisini bleiv okkara seinasta, varð tá ið vit fóru út til Skúvoyar, har vit blivu so sera væl móttikin. Eg havi hugsað hvussu tú gekk hús úr húsi og bjóðaði fólki at koma á útimøti, og tað er fyri mær sum um tú vart komin at siga farvæl, við eini heilsan frá Jesusi.

Góða Arndis, tú vart ein stríðs-kvinna, sum vit hava nógv at læra av, og tú kanst siga við Paulusi: “Eg havi strítt hitt góða stríðið, havi fullrunnið skeiðið, havi varðveitt trúnnu, og nú liggur rættlætiskransurin goymdur til mín, sum Harrin skal geva mær á hinum degi, Hann hin rættvísisdómarin, og ikki mær eina, men eisini øllum teimum, sum hava elskað opinbering Hansara” 2. Tim.7,8

Til tykkum sum sita eftir við sorgini og sakninum, Jógvan

Hendrik, Davia, Regin, Jóna, Súsanna, Arndis, Malena, Bjarki, Oløf, Jóndis og Kristian Oskar. Eg kann ikki geva tykkum nakað betur enn tað sum kona, mamma, omma og systir tykkara livdi, og doyði, fyri: Jesus, sum elskar tykkum. Hann vil bera sorgina saman við tykkum (1. Pæt. 5,8).

Við hesum lýsið eg Guðs frið og signing yvir minnið um mína kæru systir í Harranum.

Tú er høgt elskað og nógv saknað.

Jógvan

KJAK

Snakk, snakk og eingi úrslit

Fólkatingsarbeiðið snýr seg um at útvikla ríkisfelagsskapin, verja og menna rættindi hjá føroyingum – og skapa ítøkilig úrslit fyri Føroyar

Edmund Joensen

fólkatingsmaður fyri Sambandsflokkin

Fyrrverandi løgtingslimurin, Annita

á Friðriksmørk, vil sleppa í Fólkingið og er farin í valstríð, og í lesarabrævið hevur hon hetta uppáhald:

“Tað eru sjálvsstýrisrøddirnar, sum tey (í Fólkinginum, mín viðm.) virða, og sum tey lurta eftir og skilja og enntá eru samd við”.

Øll, sum hava fylgt bara eitt lítið sindur við, vita, at hetta er heit luft.

Stórt upptak eftir Norðuratlantsbólkin

Eingin virðing stendur um tey, sum einans finnast at og skulðseta onnur fyri imperialismu, valdismisnýtslu og líknandi. Í Fólkinginum lurtar eingin eftir slíkum.

Stevnumiðið hjá sonevnda Norðuratlantsbólkinum og Tjóðveldi á Christiansborg var at avspora góða samstarvið í Ríkisfelagsskapinum.

Av somu orsök hevur upptakið verið stórt.

Uppgávan hevur verið at normaliserað viðurskiftini millum Fólkingið og Føroyar og at geva starvsfeløgum á Christiansborg eina rættvísandi og avbalanseraða mynd av Føroyum og

tí, sum rørist í føroyskum politikki og millum føroyingar.

Hetta hevur hepnast hampiliga væl.

Nú, nøkur ár eru fráliðin, er aftur ein virðiligur tóni í orðaskiftinum um Føroyar og Grønland í fólkatingssalinum og í fólkatingsnevndum. Limir úr flestum flokkum halda seg framat í orðaskiftum, nevndarfundum og samráðum, og tey koma við sínum hugsanum, spurningum og kritikki.

Nú verða tey ikki hartað og skulðsett fyri líkt og ólíkt.

Hóvligt samstarv í háseti

Arbeiðið í Fólkinginum snýr seg í stóran mun um at verja og styrkja øll tey virðismiklu rættindini, sum hvør einstakur føroyingur eigur við sínum ríkisborgaraskapi.

Rættindi eru jú ikki statisk, og tey liva ikki sítt egnu friðarliga lív í onkrari almennari skipan. Nei, rættindi skulu vinnast og verjast hvønn dag.

Minst til, at tað er ikki nøkur sjálvfylgja, at føroyingar hava atgongd til allar tænastur ríkisins allastaðni í heiminum.

Eingin náttúrulóg ásetur, at Føroyar kunnu njóta gott av ríkisins trúvirði og kredittvirði.

Eingin automatikkur ger, at ríkið heldur hondini undir uppsparingini

hjá hvørjum einstøkum føroyingi í føroyskum bankum.

Ikki var tað fyri okkara bláu eygu skyld, at Danmark tók um endan og loftaði Eik Banka – og harvið bjargaði Føroyum búskaparliga – eftir at leiðsla bankans hevði stýrt bankan út á sjógv.

Ungir føroyingar fáa ikki ókeypis atgongd til danskar lærustovnar, frian útbúgvingarstuðul, R-frádrátt og útbúgvingarlán, bara tí at soleiðis plagar tað at vera.

Tað populera reyða ES-passið, sum 80 % av føroyingum brúka – og sum sjálvt meira enn sætti hvør tjóðveldisveljari ferðast við kring allan heim – kann ikki trekkjast úr einari automat á Vaglinum í Havn.

Nei, hetta eru alt vunnin rættindi – ríkisborgararættindi – ið skulu verjast, m.a. við tí framsókna arbeiðinum hjá Sambandsflokkinum á Christiansborg.

Úrslit telja

Góði vinmaður og starvsfelagið mín, Svend Auken, sáli, skrivaði einaferð hesi klóku orð:

“Politik er resultater. Resultaterne er vigtigere end alt andet. Det er med dem, man forandrer og sætter sit præg. Resultaterne er politikens livsnerve”.

Svend Auken hevur rætt, og fyri

Sambandsflokkin á Christiansborg er galdandi, at tað skal síggjast, hoyrast, merkjast – og eg mundi sagt smakkast – at politisk úrslit koma burtur úr arbeiðinum.

Ein long røð av góðum og konkretum úrslitum eru komin burturúr. Her eru nøkur av teimum:

- Fólkatingssamtykt um at taka burtur markaförðingar í Ríkisfelagsskapinum
- 10 mió. kr. úr Aage V. Jensen Charity Foundation til Náttúrulundina við Streymin
- 18 mió. kr. úr Fólkinginum til Saltsiloina á Drelnesi
- 20 mió. kr. úr A.P. Møller-grunninum til Saltsiloina á Drelnesi
- 10 mió. kr. úr Fólkinginum til gransking á Havstovuni
- Stórir skattafrádráttur (R-frádrátturin) til lesandi føroyingar í Danmark
- Barnapengar við afturvirkandi megi til føroyingar í Danmark
- Danmarks Radio skal frameftir gera meira burtur úr Føroyum og føroyskum evnum
- Analysa, ið vísir, at útflutningsvirði Føroya kann – í minsta lagi – tvífaldest við betri atgongd til ES-marknaðin
- Og annað mangt

Sonevndi Norðuratlantsbólkin og

Tjóðveldi hava til sammetingar lítið og einki at vísa á - kanska burtursæð frá pjesum og tilíkum.

Pínlig løta í salinum

Tá ið Annita á Friðriksmørk sigur, at virðing stendur um sjálvstýrisrøddir í Fólkinginum, kemur mær til hugs eina hina mest pínligu lötuna, sum hevur verið í fólkatingssalinum.

Hetta var tann 10. oktober 2008, ið var dagurin, tá ið vit í Fólkinginum samtyktu fyrsta bankapakkan. Bankapakkarnir endaðu sum kunnugt við at bjarga uppsparingini hjá øllum kundum í kollsiglda Eik Banka.

Henda sama dag var Annita á Friðriksmørk avloysari í Fólkinginum, og hvat gjørdi hon?

Jú hon fór á røðarapallin við skulðsetingum um, at búskaparligar hótanir úr Danmark eru við til at forða fyri fullveldinum!

Øll, sum vóru vitni til hesa pínligu útsøgn, høvdu hug at grava tærnar niður í gólvplátturnar.

Hetta er eyðkent fyri sjálvstýrisrøddirnar: nógv misskilt snakk og eingi úrslit fyri Føroya fólk.